

“Ara, la meva prioritat és vertebrar una única llista independentista a Barcelona”

Tot i que la direcció nacional d'ERC no es va interessar per la crida a la unitat feta inicialment per Reagrupament i Solidaritat Catalana a tots els partits que apostessin per la independència, vós, des de Barcelona, oferiu un pacte a aquestes forces i a la CUP per anar plegats a les eleccions del 2011. Per què a Barcelona sí i a Catalunya no?

—Els marcs polítics són diferents i les persones són diferents. A Barcelona té sentit que hi hagi un esforç per a fer una única candidatura formada per partits que volen un estat propi, perquè si la capital no és forta serà molt difícil d'obtenir la independència.

—**Argumenteu que les noves llistes tindrien moltes dificultats per arribar al mínim del 5%. Tan difícil és obtenir representació a Barcelona?**

—Obtenir representació a Barcelona és molt difícil, perquè amb una absència del 50% hi calen una mica més de 40.000 vots i, per tant, és molt poc probable que cap força política que es presenti per primera vegada pugui arribar al mínim de vots.

—**Us fa por que els vots que apleguin puguin provenir d'ex-votants d'ERC?**

—Podrien restar vots a ERC, sí. El sentit comú diu que parlem i ens posem d'acord per a una candidatura unitària independentista a fi d'evitar que els vots que puguin obtenir diverses formacions després no es tradueixin en res.

—**Això mateix pot passar al Parlament de Catalunya, i en canvi ERC no defensa el pacte unitari.**

—Les realitats polítiques de Catalunya i de Barcelona i les evolucions dels discursos que s'han produït en un lloc i en un altre condicionen les possibilitats. I per això jo poso sobre la taula aquest pacte ben aviat, per evitar que s'engeguin processos que després impedeixin de poder-nos assegurar a parlar-ne.

Jordi Portabella (Barcelona, 1961) és president del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, una formació que actualment té quatre regidors a l'oposició.

JORDI PLAY

—Ja heu tingut alguna conversa en aquest sentit?

—He parlat amb alguns, no pas amb tots.

—Situem-nos en l'escenari de l'endemà de les eleccions. Si ERC no té majoria però pot ser decisiva en la formació d'un nou govern municipal, quines exigències posareu sobre la taula per oferir el vostre suport?

—Desacomplexar-se com a ciutat i deixar de voler ser la segona ciutat de l'estat per passar a voler ser la capital de Catalunya. Aquesta és la condició que pot aplegar tots aquells que defensem tenir estat propi.

—Que Barcelona sigui la capital de Catalunya pot ser una condició fàcilment assumible per tots els partits.

—No, perquè duu associades unes actuacions de no-dependència respecte a Madrid. Tenim carta municipal pròpia que ens dona més competències que la resta de municipis, tret de Madrid, i no tenim desplegada tota la part de la carta que fa referència a competències que actualment té l'estat. Aquí hi ha una diferència entre fer bondat bé perquè el govern de Madrid és del teu color i no vols reivindicar res per no posar-lo en un compromís, o bé aprofitar que hi ha un govern del mateix color per

reivindicar i resoldre totes les parts no desenvolupades a la carta municipal. A mi només m'interessa aquesta segona via, i actualment això no passa.

—Quins aspectes hi ha pendent?

—La justícia de proximitat o la participació directa de l'ajuntament en les infraestructures, per exemple. Són a la carta municipal, però a l'hora de la veritat no s'acompleixen.

—Cal una renovació a fons de l'Ajuntament de Barcelona?

—Barcelona necessita un nou projecte de ciutat per a les dues dècades vinentes, perquè el projecte que ens ha dut fins aquí era bo, però ja s'ha exhaurit. Barcelona necessita un discurs i un model nou en moltes qüestions. Barcelona ha viscut aquests anys arrossegant-se en els últims batecs d'un projecte que va caducar fa aproximadament cinc anys.

—El projecte del PSC ha caducat, doncs. Lògicament ERC es presenta per guanyar, però si no guanya defensa un canvi polític al govern municipal?

—ERC creu imprescindible un projecte de ciutat nou i durador.

—I, a banda d'ERC, quina formació ho pot oferir? Dit d'una altra manera, si ERC no té majoria per a encapçalar el nou projecte, amb quina formació creu que podria entendre's? Aparentment, només pot ser amb el PSC o amb CiU.

—Però és que ERC ara intenta vertebrar un tercer espai que, segons la fortalesa amb què el puguem vertebrar, té les màximes aspiracions. Ara, la meua prioritat és construir un espai sòlid i innovador per aspirar al màxim, una llista única independentista a Barcelona que trenqui amb les opcions tradicionals. No m'he sentit mai, i ara encara menys, subsidiari de cap altre projecte polític.

—Aquestes noves forces independentistes amb les quals ERC vol arribar a un acord sembla que no n'estan pas gaire, de pactar amb el PSC o CiU a l'ajuntament. No us podeu trobar que encapçaleu un grup que es trobi amb les mans lligades per a pactar després?

—Aquest risc hi és, i és un dels aspectes de què s'ha de parlar, perquè si una cosa no farem és posar-nos límits per a desenvolupar el projecte. S'ha de parlar de projecte i de l'endemà de les eleccions per marcar el camí cap a la

JORDI PUJOL

consecució del propi estat. Aquest serà un dels aspectes clau de les converses que s'han d'establir.

—De quina manera poden influir en les eleccions municipals els resultats dels comicis catalans i els pactes que hi pugui haver?

—Els resultats catalans influeixen sobre els municipals de manera directament proporcional a la població. Per tant, allà on més influeixen és a Barcelona.

—Les enquestes apunten una tendència a la baixa d'ERC.

—Les enquestes ens donen una recuperació de vot molt important a l'àmbit nacional. Segons les darreres enquestes, ens recuperem amb relació a enquestes anteriors. Crec que aquesta recuperació es mantindrà fins el 28 de novembre.

I les enquestes a Barcelona ens donen una lleugera alça. Els resultats de les catalanes hi influeixen, i molt, però no són el tot, són una part. La nostra aspiració és anar amunt, i estic convençut que a Barcelona anem amunt.

—A la legislatura anterior ERC va renunciar a formar part del govern municipal i a repetir el tripartit anterior. Ha valgut la pena?

—Sí. Ha estat possible mostrar el nostre perfil, sense les obligacions que tenen els governs formats per coalicions. Ens ha permès d'explicar bé el nostre projecte social, nacional i econòmic, i la gent ens pot identificar més com una força política capaç de renunciar a ser al govern en canvi de poder-se explicar millor, i sense renunciar a influir deci-

sivament en aquest govern municipal. Hem fet un triplet: explicar el nostre projecte des de l'oposició, ésser capaços d'influir en el govern amb el pacte de pressupostos i alhora arribar més a la gent amb un missatge clar.

—Què hauria passat en aquest mandat amb ERC al govern de Barcelona?

—Les coses no han anat bé en aquest mandat municipal, i si ERC hi hagués estat, a hores d'ara seria un clam públic que ERC no continués al govern.

—En el cas de Catalunya, si que es va repetir el tripartit. La presència al govern d'ERC us ha impedit de donar un missatge clar?

—Ser en un govern té avantatges i servituds. Tens més capacitat transformadora, però les discussions són internes, i al final hi ha una posició única que és la barreja de la influència de tots tres partits que es transmet a la ciutadania de manera monolítica. Això fa que moltes vegades sembla que cedeixis davant una altra força política, però en realitat has acabat transformant en part aquella proposta política inicial. Als governs pluripartits sempre costa d'identificar què hi fas tu.

—Si aquest acord que impulseu no s'arriba a concretar, quin escenari ens podríem trobar a l'Ajuntament de Barcelona?

—Sense dubte, afebliria la possibilitat que Barcelona es mostrés netament com el cap i casal de l'obtenció de l'estat. Això ho donen els vots, la representació, i com més gent hi hagi que ens voti, més capacitat tindrem de projectar la ciutat al capdavant del país. Per això faig la proposta d'unitat.

—Creieu que us en sortireu?

—Ho espero. És una negociació de moltes bandes. Jo hi posaré tota la voluntat del món per poder arribar a acords, tenint en compte que ERC és l'única força independentista amb presència tant a l'ajuntament com al Parlament.

—El referèndum del 10 d'abril a Barcelona pot ser clau en aquest sentit?

—És molt important per a començar a crear hàbits de treball entre tots els qui defensem l'estat propi, i perquè si sabem fer bé el referèndum del 10 d'abril tot el món ens prendrà seriosament.

Gemma Aguilera